

med
kærlig
hilsen...

med
kærlig
hilsen...

I de gennemgående roller:

Tivolikontrolløren: BUSTER LARSEN
Hans datter Eva: BIRTE TOVE
Adam, hendes ven: CHRISTIAN SARVIG
Mr. X: GABRIEL AXEL

Desuden medvirker:

På Vesterbrogade:

En falden herre: Arne Møller
En anden falden herre: Andy

I Tivoli:

Harlekin: Tommy Frishøj
Columbine: Anita Søby

På et slot i 1740:

Værtinden: Grethe Holmer
Harpenistinden: Birgit Brüel
Cellisten: Jørgen Kiil
Mandolinspillersken: Lis Adelvard
Violinisten: Vladimir Kandel
Bratschspillersken: Hanne Winther Jørgensen

En gammel dame: Karen Madsen
En pige i en kontrabas: Yvonne Ekman

Omkring en ballon i 1820:

En søvrig tjener: Benny Hansen
Ballonskipperen: Edward Fleming

I toget 1890:

En festlig madglad kvinde: Lily Broberg

I badeanstalten 1900:

Friske medlemmer af »Det kolde Gys«
En voyeur: Eddie Karnil

På et hotel i 1910:

Værtinden: Eddie Karnil
Bruden: Lone Helmer
Brudgommen: Gotha Andersen
Professor Tribini med sin lirekasse

I en lejlighed i 1925:

Sypigen: Lizzie Corfixen
Stuepigen: Annie Birgit Garde

I en beværtning i 1932:

En skøge: Rita Clair
En tyveknægt: Bent Christensen
En banjospiller: Freddy Fræk
En pianist: George Svensson
En bartender: Otto Brandenburg
En tjener: Søren Stark
En tangodanser: Jon Valgeir Stefansson
Venus i Pels: Ilse Damsgård
3 dansepiger: Mette Fredholm,
Bente Hansen, Tina Reynold

Koreografi: Hans Jacob Kølgaard
Rita Clair

Produktionsledelse: Morten Schyberg
Rekvisitor: Willy Berg Hansen
Make-up: Lene Ravn Henriksen
Birte Lyngsøe

Kostumer: Ulla Britt Søderlund
Elva Nordli

Lys: Svend Bregenborg
Troels Eriksen Kløvedal

Fotografassistent: Jan Weincke
Stills: Gerhard Pedersen

Klip: Anders Refn
Klippeassistent: Henriette Cornét Sørensen

Lyd: Ole Ørsted
Dekorationer: Erik Bjørk

Musik: Bent Fabricius Bjerre
Mozart, Schubert, Lumbye

Fotograf: Rolf Rønne
Manuskript og instruktion: Gabriel Axel

Laboratorium: Johan Ankerstjerne A/S
Studio: ASA Film

Udlejning: A/S ASA Filmudlejning

med
kærlig
hilsen...

med
kærlig
hilsen...

fra Erik Nørgaard

Gabriel Axels film reproducerer ikke virkeligheden. Det er en kæde af små erotiske eventyr. Men det erotiske livs virkelighed har de sidste par tusinde år været en ganske anden.

Filmen starter med det jødiske folkeeventyr om Adam og Eva, der fordrives fra paradiset have, fordi Eva har syndet ved at friste med æblet fra kundskabens træ og fordi Adam faldt for fristelsen til at bide i det.

Pludselig opdager de, at de er nøgne og skammer sig over det, og fra den varme, trygge tilværelse jages de ud i kulden.

Og sådan må det jo være startet: da menneskene begyndte at skamme sig over sig selv og følte den mystiske blufærdighed krænket ved at se på andre, kom vi ud i intolerancens og skammens og puritanismens bidende kulde, og det er først nu, vi langsomt er ved at vende tilbage til skamløsheden – og så må vi tage med, at vejen går gennem en kompakt kommerciel sen-pornografisk jungle. Der er lige et par generationer, der må vænne sig til at se på hinanden uden at skamme sig.

med
kærlig
hilsen...

Adam og Eva-eventyret fortæber sig i Jødernes dunkle kulturhistorie, og det var først efter Jesus død, da den fanatiske Paulus, som havde været med til at stene de første kristne og som senere efter en voldsom vision (en erotisk oplevelse?) blev deres mest ihærdige propagandist, at tabu-myten for alvor blev pudset af. I sine breve rundt til ur-menighederne omkring Middelhavet arbejdede han med en seksualskræk, som menneskeheden hverken har oplevet før eller siden – og som den dag i dag går igen i vores ægteskabs- og straffelovgivning og på mange andre måder i vores hverdag.

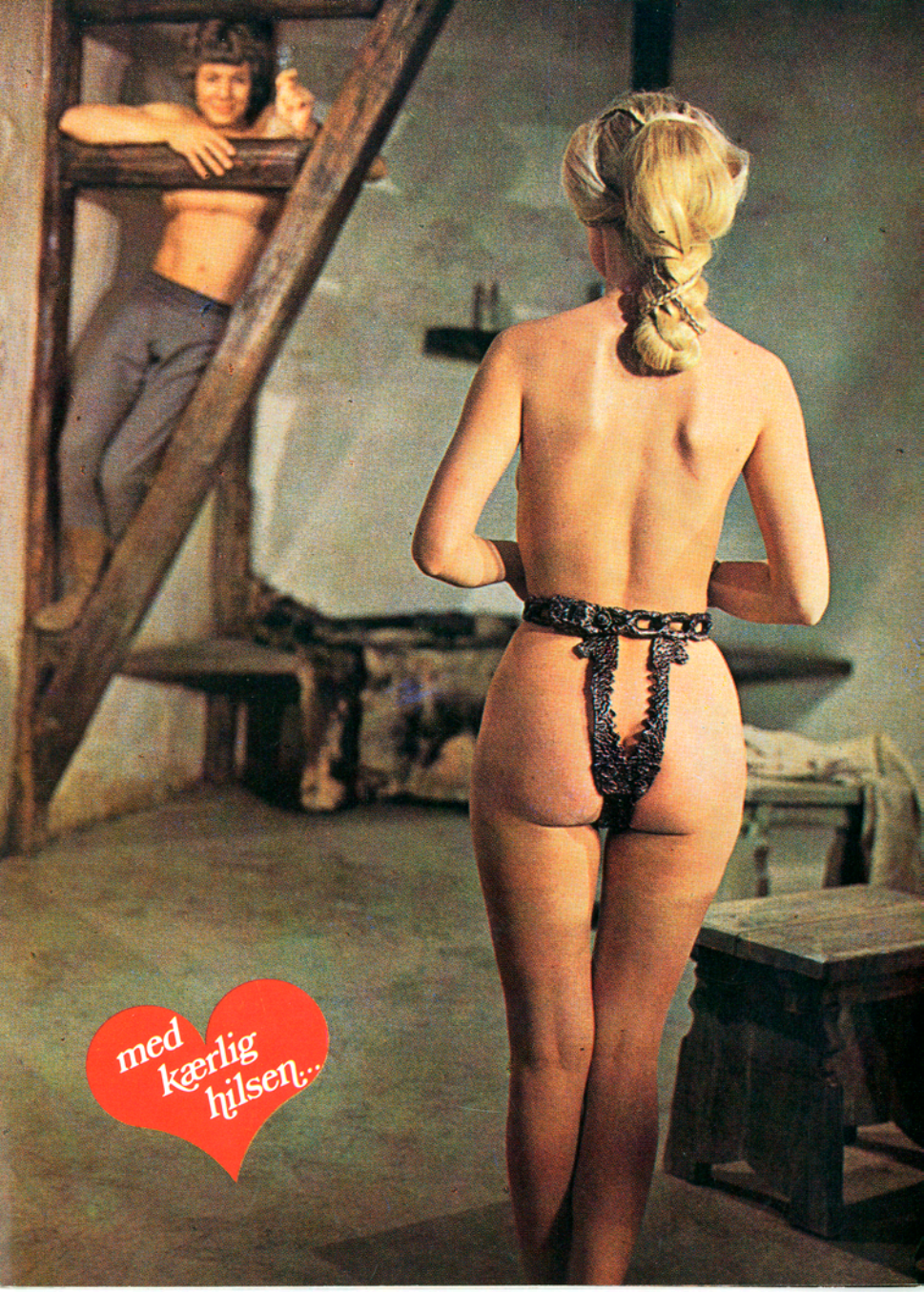
Det er klart, at denne paulinske skrækkampagne ligger langt fra Jesus, der var »frådser og vindranker« og sandsynligvis en stor pigeven. Han var ven med de prostituerede, og når han drog ud med sine folk (Simon Knivstikeren og de to »tordensønner« og andre barske fyre), var der altid piger i kølvandet (Luk. 8.2.). Alt dette ligger selvfølgelig langt fra Gabriel Axels film, men det hører med til baggrunden for vores lyst til i dag at se de erotiske konflikter i eventyrets forsonende stemning. Gabriel Axel er blevet inspireret til sin film af nogle af mine bøger (navnlig bøgerne om de erotiske postkort, »Med kærlig hilsen«, og »Da Damerne fik Ben«), og bortset fra den forskel, at materialet i mine bøger er datidigt og Axels er nutidigt, er der principiel ingen forskel. Begge dele er drømmen om den ukomplicerede erotiske munterhed – en kærlig hilsen med håb om god ophidselse, og vi kan så tilføje i dag: uden skamfølelse.

med
kærlig
hilsen...

Erik Nørgaard.

med
kærlig
hilsen...

med
kærlig
hilsen...